

Υπόθεση C-405/92

Établissements Armand Mondiet SA κατά Armement Islais SARL

(αίτηση του tribunal de commerce de La Roche-sur-Yon
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Αλιεία — Απαγόρευση των συρομένων διχτυών μήκους άνω των
2,5 χιλιομέτρων — Παρέκκλιση υπέρ των σκαφών αλιείας τόνου — Κύρος»

Έκθεση ακροατηρίου	1 - 6136
Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα C. Gulmann της 28ης Σεπτεμβρίου 1993	1 - 6149
Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 24ης Νοεμβρίου 1993	1 - 6166

Περίληψη της αποφάσεως

1. Αλιεία — Διατήρηση των θαλασσιών πόρων — Αρμοδιότητα της Κοινότητας — Μέτρα διατηρήσεως των αλιευτικών πόρων της ανοικτής θάλασσας — Περιλαμβάνονται
2. Αλιεία — Διατήρηση των θαλασσιών πόρων — Τεχνικά μέτρα διατηρήσεως — Κανονισμός που περιορίζει τη χρησιμοποίηση των συρομένων διχτυών — Νομική βάση — Διατάξεις που ρυθμίζουν την κοινή αλιευτική πολιτική — Δεν ασκεί επιρροή το γεγονός ότι λαμβάνονται ταυτοχρόνως υπόψη λόγοι αναγόμενοι στην προστασία του περιβάλλοντος (Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρα 39 και 130 Σ· κανονισμός 345/92 του Συμβουλίου)

3. Αλιεία — Διατήρηση των θαλασσιών πόρων — Διεθνείς υποχρεώσεις της Κοινότητας — Τεχνικά μέτρα διατηρήσεως — Εξουσία εκτιμήσεως του Συμβουλίου παρά την ύπαρξη επιστημονικών συστάσεων — Απαγόρευση χρησιμοποίησεως ορισμένων συρομένων δικτυών — Νόμιμος χαρακτήρας

(Κανονισμοί του Συμβουλίου, 170/83, άρθρο 2, και 345/92)

4. Αλιεία — Διατήρηση των θαλασσιών πόρων — Τεχνικά μέτρα διατηρήσεως — Απαγόρευση χρησιμοποίησεως των συρομένων δικτυών — Χορήγηση περιορισμένης παρεκκλίσεως από το Συμβούλιο, στο πλαίσιο της εξουσίας του εκτιμήσεως — Παραβίαση της αρχής της σχετικής σταθερότητας των αλιευμάτων και των σκοπών της κοινής αλιευτικής πολιτικής — Δεν υφίσταται

(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 39· κανονισμοί του Συμβουλίου, 170/83, άρθρο 4, παράγραφος 1, και 345/92, άρθρο 1 § 8)

1. Η Κοινότητα έχει, στους τομείς που εμπύπουν στις αρμοδιότητές της, την ίδια κανονιστική αρμοδιότητα όσον αφορά την ανοικτή θάλασσα με την αρμοδιότητα που αναγνωρίζεται από το διεθνές δίκαιο του κράτος της σημαίας ή του νηολογίου του πλοίου. Ειδικότερα, είναι αρμόδια να λαμβάνει, έναντι των σκαφών που φέρουν τη σημαία κρατους μέλους ή είναι νηολογημένα σε κράτος μέλος, μέτρα που αποσκοπούν στη διατήρηση των αλιευτικών πόρων της ανοικτής θάλασσας.

2. Ο περιορισμός της χρησιμοποίησεως των συρομένων δικτυών, που επιβάλλεται από τον κανονισμό 35/92, περί ενδεκάτης τροποποίησεως του κανονισμού 3094/86 για τη θέσπιση ορισμένων τεχνικών μέτρων διατηρήσεως των αλιευτικών πόρων, θεσπίστηκε με πρωταρχικό σκοπό να διασφαλιστεί η διατήρηση και η ορθολογική εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων καθώς και ο περιορισμός της αλιευτικής δραστηριότητας. Η ρύθμιση αυτή αποτελεί ως εκ τούτου αναπόσπαστο μέρος της κοινής γεωργικής πολιτικής, ο σκοπός της οποίας συνίσταται μεταξύ άλλων, σύμφωνα με το άρθρο 39 της Συνθήκης, στην εξασφάλιση

της ορθολογικής αναπτύξεως της παραγωγής και του εφοδιασμού και μπορούσε, κατά συνέπεια, να θεσπιστεί εγκύρως βάσει μόνον των διατάξεων που ρυθμίζουν την κοινή αλιευτική πολιτική. Ακόμη και εάν λόγοι αναγόμενοι στην προστασία του περιβάλλοντος συνήγορησαν επίσης στην έκδοση του επίδικου κανονισμού, ο κανονισμός αυτός δεν εμπύπτει ωστόσο, μόνο για τον λόγο αυτό, στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 130 Σ της Συνθήκης.

3. Από το γράμμα του άρθρου 2 του κανονισμού 170/83, περί θεσπίσεως κοινοτικού καθεστώτος διατηρήσεως και διαχειρίσεως των αλιευτικών πόρων, προκύπτει ότι τα αναγκαία μέτρα διατηρήσεως δεν πρέπει οπωσδήποτε να συνάδουν πλήρως προς τις διαθέσιμες επιστημονικές συστάσεις και ότι το γεγονός ότι δεν υφίστανται τέτοιες συστάσεις ή οι υφιστάμενες είναι ανεπαρκείς δεν πρέπει να εμποδίζει το Συμβούλιο να λαμβάνει τα μέτρα που κρίνει αναγκαία για την πραγματοποίηση των σκοπών της κοινής αλιευτικής πολιτικής.

Επομένως, το Συμβούλιο απαγόρευσε με τον κανονισμό 345/92 τη χρησιμοποίηση μεγάλων συρομένων διχτυών, χωρίς να υπερβεί τα όριά του εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει κατά τη θέσπιση της κοινής γεωργικής πολιτικής. Πράγματι, αφενός, οι διαθέσιμες επιστημονικές συστάσεις δεν έλαβαν υπόψη το πρόβλημα της ισόρροπης εκμεταλλεύσεως του συνόλου των βιολογικών πόρων της θάλασσας σε διαρκή βάση και υπό κατάλληλες οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες και, αφετέρου, το Συμβούλιο, διατυπώνοντας την επίμαχη απαγόρευση στο πλαίσιο της διεθνούς υποχρεώσεως της Κοινότητας να συνεργάζεται για τη διατήρηση και τη διαχείριση των βιολογικών πόρων της ανοικτής θάλασσας, συμμορφώθηκε απλώς προς θέση ευρέως διαδεδομένη σε διεθνές επίπεδο.

4. Περιορίζοντας, με το άρθρο 1, παράγραφος 8, του κανονισμού 345/92, κατά την άσκηση της διακριτικής του εξουσίας, σε 5 χιλιόμετρα, και μόνον μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1993, την παρέκκλιση από την απαγόρευση των συρομένων διχτυών μήκους άνω των 2,5 χιλιομέτρων, το Συμβούλιο, το οποίο είχε την πρόθεση να επιτευχθεί προοδευτικώς ο τελικός σκοπός της απαγορεύσεως των διχτυών της

κατηγορίας αυτής που υπερβαίνουν τα 2,5 χιλιόμετρα, δεν παραβίασε ούτε την αρχή της σχετικής σταθερότητας ούτε έθεσε σε κίνδυνο τους άλλους σκοπούς της κοινής αλιευτικής πολιτικής. Πράγματι, η αρχή της σχετικής σταθερότητας των αλιευμάτων του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 170/83 αφορά μόνον την κατανομή μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών, για κάθε απόθεμα ιχθύων, του όγκου των διαθεσίμων αλιευμάτων για την Κοινότητα και επομένως δεν παραβιάζεται άπαξ οι αλιείες των κρατών μελών μπορούν να εξακολουθούν να αλιεύουν έστω και αν πρέπει να εγκαταλείψουν ορισμένους τρόπους αλιείας. Άλλωστε, κατά την επιδίωξη των διαφόρων στόχων της κοινής γεωργικής πολιτικής, συμπεριλαμβανομένης της κοινής αλιευτικής πολιτικής, που απαριθμούνται στο άρθρο 39 της Συνθήκης, τα κοινοτικά όργανα οφείλουν να διασφαλίζουν τη διαρκή εναρμόνιση που επιβάλλεται λόγω των ενδεχομένων αντιθέσεων μεταξύ των στόχων αυτών, θεωρουμένων χωριστά, και, ενδεχομένως, να προσδίδουν σε έναν από αυτούς προσωρινή προτεραιότητα που επιβάλλεται από τα γεγονότα ή τις οικονομικές συνθήκες ενόψει των οποίων λαμβάνουν τις αποφάσεις τους.